

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA SECTORULUI 2 BUCUREȘTI-SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 5760

Ședința publică din data de **02.09.2020**

Pe rol se află soluționarea cauzei civile, având ca obiect „, plângere contravențională ” privind pe petentul S _____ C _____ DE URGENȚĂ SF. P _____ BUCUREȘTI în contradictoriu cu intimata D . S . P . București.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință publică din data de 19.08.2020 încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de a delibera , a amânat pronunțarea în cauză pentru data de 02.09.2020 , după care,

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, instanța reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Sectorului 2 București la data de 18.10.2019, sub nr. XXXXXXXXXXX/2190, petentul S _____ C _____ de U _____ Sf. P _____ București a solicitat, în contradictoriu cu intimata Direcția de Sănătate Publică a M _____ București, anularea procesului-verbal de contravenție _____ nr. xxxxxxxx/03.10.2019, iar în subsidiar să se dispună înlocuirea amenzii cu avertisment.

În motivare, a arătat că a fost sancționată contravențional cu amendă în cuantum de 20.000 lei prin procesul-verbal susmenționat întrucât s-ar fi reținut că a încălcat dispozițiile legale privitoare la procedura de preluare și internare a cazurilor de urgență, prevăzute de OMS nr. 1706/2007 și OMS nr. 443/2019.

În ceea ce privește aspectele consemnate în procesul-verbal de control, a arătat că unitatea de primiri urgențe este organizată și funcționează conform OMS nr. 1706/2007. De asemenea, fișa UPU este preluată doar la nivel de UPU, neexistând cabinet de consultații separate și nici registre de consultații separate.

Nu există noțiunea de retriere a cazurilor, ci triajul se efectuează de asistentul de triaj desemnat în acea zi și nici cabinete de consultații de urgență separate de UPU.

În drept , invocă prevederile C.pr.civ., OMS nr. 443/2019 și OMS nr. 1706/2007.

În dovedire , solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 20 de lei (f. 42), potrivit art. 19 din OUG n r. 80/2013.

Legal citată, intimata DSP nu a formulat întâmpinare și nici nu s-a prezentat la termenul de judecată.

Instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri și cea testimonială, fiind audiată martora M _____ F _____ (f. 86).

Analizând întreg materialul probatoriu administrat în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt , prin procesul-verbal de contravenție _____ nr. xxxxxxx/03.10.2019 (f. 9-11; 67-70), întocmit de DSP București, petenta a fost sancționată pentru comiterea contravenției constând în aceea că nu a respectat dispozițiile legale în vigoare privind procedura de preluare și internare a cazurilor de urgență. În concret, s-a reținut că, în cazul pacientei A_____ M____ prezentată în UPU în 15.08.2019 ora 04.26 vizualizată pe camerele de luat vederi din UPU până la ora 05.48, precum și în cazul pacientei M_____ M____ prezentată în UPU în 26.08.2019 ora 17.05 a cărei lipsă din UPU este constatată decât la 21.15, nu este menționat nici un consult pe fișele UPU cu toate că timpul maxim de preluare în zona de tratament este de 60 de minute, conform prevederilor Ordinului MS nr. 443/2019 , anexa 1 capitol III, iar în cazul pacienților stabili care se află în UPU medicii specialiști chemați în spital au obligația să răspundă chemării în cel mult 60 de minute, conform prevederilor Ordinului MS nr. 1707/2007 art. 59 alin. 3. Acești timpi de preluare nu au fost respectați în cazul ambelor paciente. Pe fișele UPU ale celor două paciente nu figurează nicio investigație, nicio examinare a unui medic și nici un tratament administrat. În ambele situații s-a efectuat retrierea pacienților către alte specialități de persoane necunoscute ale căror consemnări nu figurează pe niciuna dintre cele două fișe UPU, așa cum nu sunt contrasemnate și parafate de medicul responsabil de tură.

Faptele au fost încadrate în drept potrivit art. 25 alin. 2 lit. a din HG nr. 857/2011, iar petentei i-a fost aplicată sancțiunea contravențională a amenzii în cuantum de 20.000 lei.

De asemenea, din procesul-verbal de constatare nr. xxxxxxx (f. 17) reiese că pacienta A_____ M____ nu a fost consultată de niciunul dintre medici, potrivit notei nr. xxxxx/30.09.2019. În plus, atât în cazul acestei paciente, cât și al numitei M_____ M____, triajul a fost efectuat de persoane necunoscute, ale căror consemnări nu figurează pe fișele UPU.

Conform fișelor UPU ale pacientelor M_____ M____ (f. 26) și A_____ M____ (f. 27), acestea au fost încadrate la starea urgent (cod verde).

Fiind audiată (f. 86), martora, a arătat că era de gardă în noaptea în care pacienta A_____ M____ s-a prezentat la spital, aceasta fiind transportată cu ambulanța deși starea de sănătate era una bună. A precizat că pacienta a solicitat un consult și efectuarea unui test de sarcină, însă i-a adus la cunoștință că spitalele nu au obligația de a efectua teste rapide. Pacienta a fost preluată de asistentul de triaj, iar acesta a îndrumat-o către asistentul de lucru din zona urgențe ginecologice. A învederat că, până la momentul plecării din spital, pacienta nu a fost consultată de nici un medic, însă cazul său nu constituia o urgență. În ceea ce o privește pe pacienta M_____ M____, a arătat că a fost preluată de asistentul de triaj și direcționată în zona de ortopedie, zonă în care ar fi trebuit să se afle un alt asistent și medicul de gardă. Pacienta primise codul verde, motiv pentru care trebuia să fie consultată de medic în cel mult 60 de minute de la data sosirii. A fost direcționată de către medicul ortoped în zona de urgențe minore pentru a fi examinată de un medic urgentist, însă nu a mai fost consultată deoarece nu a ajuns în zona respectivă.

Cu privire la controlul de legalitate , instanța constată că în cauză nu este incident niciunul dintre motivele de nulitate absolută, prevăzute în mod expres de art. 17 din OG nr. 2/2001, procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor conținând mențiunile privitoare la numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, descrierea faptei săvârșite, data comiterii acesteia și semnătura agentului constator.

Totodată, instanța reține că potrivit art. 16 alin. 1 din OG nr. 2/2001 procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor

împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimumul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

Or, agentul constatator a realizat o descriere aptă să răspundă exigențelor art. 16 alin. 1 din OG nr. 2/2001, descriind în mod corespunzător fapta contravențională. Procesul verbal contravențional nu reprezintă un rechizitoriu pentru a descrie la modul amănunțit fapta contravențională, ci trebuie să cuprindă elementele prevăzute de art. 16 alin. 1 din OG nr. 2/2001, iar procesul verbal contestat prin prezenta respectă exigențele impuse de textul legal antemenționat.

De altfel, pârâta nu a invocat niciun motiv care ar putea fi încadrat drept motiv de nelegalitate, ci a făcut referiri cu privire la netemeinicia procesului verbal contravențional.

Pe cale de consecință, instanța constată că procesul verbal contravențional în discuție a fost întocmit în mod legal.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal contestat, instanța, luând în considerare probatoriul administrat, constată că procesul verbal în discuție a fost întocmit în mod temeinic.

Astfel, instanța reține mai întâi că procesul verbal contestat a fost încheiat în urma constatărilor efectuate *ex propriis sensibus* - „cu propriile simțuri” - de către un agent din cadrul intimatului, motiv pentru care actul administrativ în discuție se bucură de prezumția de legalitate, însemnând că actul a fost emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, asociată cu prezumția de autenticitate, respectiv actul emană în mod real de la cine se spune că emană, precum și cu prezumția de veridicitate, adică actul reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă.

Motivul pentru care actele administrative se bucură de tripla prezumție de legalitate, autenticitate și veridicitate este încrederea că autoritatea statală, recte agentul constatator, consemnează cu exactitate și în mod obiectiv faptele pe care le constată, fără a denatura realitatea, prin consemnarea părtinitoare sau neconformă adevărului a unor fapte.

În ceea ce privește prezumția de nevinovăție și sarcina probei în materie contravențională, instanța reține că în legislația românească, ca și în cea a altor state europene (spre exemplu, Germania, Slovacia), contravențiile au fost scoase de sub incidenta legii penale și suspuse unui regim administrativ.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (citată în continuare CEDO) a statuat că nimic nu împiedică statele să-și îndeplinească rolul lor de gardieni ai interesului public, prin stabilirea sau menținerea unei distincții între diferitele tipuri de infracțiuni.

De asemenea, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (citată în continuare Convenția) nu se opune, în principiu, tendinței de „dezincriminare” existente în statele membre ale Consiliului Europei.

Cu toate acestea, așa cum s-a arătat în hotărârea din 21.02.1994, în cauza Ozturk împotriva Germaniei, faptele contravenționale _____ . 6 al Convenției. Pentru a se face această aplicare a prevederilor art. 6 din Convenție, CEDO consideră că este necesar să fie avute în vedere trei criterii, respectiv: a) caracterizarea faptei în dreptul național; b) natura faptei; c) natura și gradul de gravitate ale sancțiunii care ar putea fi aplicată persoanei în cauză.

În același sens, CEDO s-a pronunțat, de pilda, în cauzele Garyfallou AEBE împotriva Greciei (Hotărârea din 24 septembrie 1997), Lauko împotriva Slovaciei și Kadubec împotriva Slovaciei (hotărârile din 2 septembrie 1998).

În aprecierea acestor criterii, CEDO a stabilit că modul de definire a faptelor de către dreptul intern nu are decât o valoare relativă, esențială fiind natura faptei și a sancțiunii.

Cu toate acestea, CEDO a considerat drept pozitive măsurile din legislațiile naționale referitoare la dezincriminarea unor infracțiuni mai puțin grave în "interesul individului". CEDO a avut în vedere faptul că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, ceea ce conferă faptei natură penală.

În aceste condiții, distincția realizată de statele europene între crime, delikte și contravenții nu este operantă, în sensul art. 6 din Convenție, toate având caracter penal. Tocmai de aceea prevederile acestui articol garantează oricărui acuzat dreptul la un proces echitabil, inclusiv prezumția de nevinovăție, indiferent de calificarea faptei din dreptul intern.

În acest sens, instanța reține că potrivit jurisprudenței CEDO în materie penală, jurisprudență care este obligatorie pentru instanțele naționale, conform art. 20 alin. 2 din Constituția României, administrarea probelor trebuie privită în lumina paragrafelor 2 și 3 ale art. 6 din Convenție. Primul consacră principiul prezumției de nevinovăție și implică, printre altele, ca în exercitarea funcțiilor lor membrii tribunalului să nu plece de la ideea preconcepută că acuzatul a comis actul incriminat; sarcina probei aparține acuzării și dubiul profită celui acuzat. Printre altele, trebuie să i se indice celui vizat acuzațiile aduse pentru a i se oferi posibilitatea de a-și pregăti și prezenta apărarea în cunoștință de cauză, și de a-i oferi probe suficiente pentru a susține un verdict de vinovăție.

De asemenea, combinat cu paragraful 3, paragraful 1 al art. 6 din Convenție obligă printre altele statele contractante la măsuri pozitive. Acestea constau în obligația de a informa acuzatul, în cel mai scurt timp, despre natura și cauza acuzației ce îi este adusă, în obligația de a-i acorda timpul și facilitățile necesare pentru a-și pregăti apărarea și de a-i garanta dreptul de a se apăra, el însuși sau cu asistența unui avocat, de a-i permite să pună întrebări personal martorilor acuzării sau să obțină interogarea acestora, dar și de a obține citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării. Acest din urmă drept implică nu doar existența în această materie a unui echilibru între acuzare și apărare dar și ca audierea martorilor să aibă în general un caracter contradictoriu.

Cu toate acestea, în cauza **A _____ împotriva României**, CEDO a precizat că nu este interzis sistemelor interne să prevadă și să opereze cu ajutorul prezumțiilor, însă în materie penală statele sunt obligate să nu depășească o limită proporțională și rezonabilă a modalității în care funcționează respectiva prezumție raportată la gravitatea sancțiunii la care este expus acuzatul/potentul. Totodată, în exercitarea atribuțiilor pe care le au, judecătorii trebuie să facă aplicarea prezumției de nevinovăție a potentului și nu trebuie să pornească de la ideea preconcepută că acesta a săvârșit fapta de care este acuzat, sarcina probei incumbând intimei, orice îndoială trebuind să profite contestatorului.

Considerând că legislația contravențională română este calificată „penală”, în înțelesul european autonom al CEDO și recunoscând prezumția de nevinovăție a potentului, instanța constată că aceasta a fost răsturnată prin prezumția de veridicitate, a cărei aplicare nu este interzisă de CEDO, decât în ipoteza utilizării acesteia în mod nerezonabil.

În cazul de față, având în vedere faptul că din procesul verbal rezultă că organul constator a constatat prin propriile simțuri săvârșirea faptei, văzând și natura sancțiunii aplicată potentului, instanța apreciază că prezumția de veridicitate poate fi aplicată fără a se încălca prin aceasta prezumția de nevinovăție a contestatorului. A considera că inclusiv în ipoteza în care fapta contravențională este constatată prin

propriile simțuri de către reprezentanții autorității statale, prezumția de veridicitate nu este suficientă pentru a dovedi vinovăția contestatorului - bineînțeles în ipoteza în care acesta nu face dovada contrară respectivei prezumții - ar însemna a crea practic situații de impunitate, ca urmare a imposibilității obiective a administrării altor mijloace de probă de către intimat, aspect ce nu poate fi conceput.

Instanța apreciază că sarcina probei revine intimatului exclusiv în ipoteza în care fapta reținută în sarcina contravenientului nu a fost percepută prin propriile simțuri de către agentul constator, ci pe baza altor elemente, cum ar fi de exemplu declarațiile unor martori, de altfel aceasta fiind interpretarea ce rezultă din cauza A _____ împotriva României.

Totodată, astfel cum s-a reținut în hotărârea pronunțată în cauza N _____ G _____ **împotriva României**, regimul juridic al contravențiilor este completat de dispozițiile Codului de procedură civilă, la care se aplică, în materie de probe, principiul conform căruia sarcina probei revine celui care supune o pretenție judecătii. În această privință, Curtea reamintește că în orice sistem de drept există prezumții de fapt și de drept și că, în principiu, Convenția nu se opune acestora, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag.

Recunoscând prezumția de veridicitate de care se bucură prezentul proces verbal, instanța apreciază că sarcina probei, prin care să se tindă la combaterea efectelor generate de aplicarea acestei prezumții, incumbă petentului.

Or, petentul nu a fost în măsură să probeze o situație de fapt diferită de cea reținută de agentul constator, iar apărările cuprinse în cererea de chemare în judecată nu vizează împrejurările de fapt pentru care s-a dispus sancționarea sa, ci constatările cuprinse în procesul-verbal de constatare nr. xxxxxxx (f. 17 și urm.) Instanța nu a fost investită cu examinarea legalității acestui act administrativ, iar în cadrul plângerii contravenționale va fi analizată legalitatea și temeinicia doar a procesului-verbal de contravenție. În plus, acele deficiențe constatate de angajații DSP și contestate de petent **nu au făcut obiectul actului de sancționare.**

Astfel, contravenția reținută de agentul constator constă în nerespectarea procedurilor de preluare și internare, respectiv lipsa unui consult din partea unui medic, în cazul pacientelor A _____ M _____ (prezentă în UPU în intervalul orar 04.26 – 05.48) și M _____ M _____ (prezentă în UPU în intervalul orar 17.05 – 21.15), deși amândurora le fusese alocat codul verde, ce presupunea o examinare în cel mult 60 de minute.

Potrivit art. 25 alin. 2 lit. a din HG nr. 857/2011, constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei pentru persoanele fizice, respectiv cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei pentru persoanele juridice următoarele fapte: **nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare privind procedura de preluare și internare a cazurilor de urgență.**

Conform art. 59 din OMS nr. 1706/2007, medicii de gardă din spital sunt obligați să răspundă prompt chemării la UPU sau CPU, indiferent de ora solicitării, ori de câte ori medicul de gardă din UPU sau CPU consideră acest lucru necesar. **În cazul pacienților stabili care se află în UPU sau CPU, medicii specialiști chemați din spital au obligația să răspundă chemării în cel mult 60 de minute. Personalul de gardă în UPU sau CPU este obligat să consemneze în fișa individuală a pacientului ora la care a fost chemat un medic din spital și ora la care s-a prezentat.** În cazul întârzierilor justificate, motivul întârzierii va fi trecut lângă ora de prezentare. În cazul întârzierilor nejustificate sau al întârzierilor repetate din partea unor medici, medicul-șef al UPU sau CPU va informa conducerea spitalului, care are obligația de a investiga și rezolva problemele respective.

De asemenea, potrivit capitolului 3 din anexa 1 a Ordinului nr. 443/2019, în cazul pacienților cărora li s-a alocat codul verde (pacientul cu funcții vitale stabile, dar care necesită 2 sau mai multe dintre resursele definite în cuprinsul ordinului), timpul maxim de preluare este de 60 de minute.

Instanța constată că starea ambelor paciente era considerată urgentă (f. 26 și 27), iar timpul de preluare trebuia să fie de cel mult 60 de minute.

În cazul pacientei M_____ M_____ s-a consemnat în fișa UPU că s-a prezentat la 26.08.2019, ora 17.05, iar la 21.25 a părăsit UPU fără aviz medical. În fișa UPU nu au fost consemnate investigații/consultații.

De asemenea, în ceea ce o privește pe pacienta A_____ M_____, ora prezentării a fost 15.08.2019, 04.26, iar fișa UPU din nou nu conține nicio investigație/consultație, ci doar mențiunea că a părăsit s_____ fără aviz medical.

În consecință, instanța constată că în mod corect a fost întocmit procesul-verbal de contravenție contestat, din probatoriul administrat reieșind în mod evident faptul că petenta a încălcat dispozițiile legale privitoare la preluarea și internarea cazurilor de urgență.

Astfel, conform OMS nr. 1706/2007 și OMS nr. 443/2019, în cazul fiecărei persoane care se prezintă la UPU trebuie să se efectueze un triaj prin care să se stabilească gradul de urgență (de la 1 la 5 – anexa 1 a OMS nr. 443/2019). În cazul numitelor A_____ M_____ și M_____ M_____, s-a efectuat triajul (deși nu se poate stabili dacă a fost efectuat de către asistentul de triaj din moment ce pe fișele UPU nu există nicio consemnare cu privire la identitatea persoanei care le-a preluat), iar ambele au fost încadrate la categoria urgent, fiind necesar ca un medic să le consulte în cel mult 60 de minute. Or, în cazul pacientei M_____ M_____ ora prezentării a fost 17.05, iar abia la 21.15 personalul din cadrul spitalului a constatat că pacienta a părăsit UPU, fără a fi fost consultată. De asemenea, pacienta A_____ M_____ s-a prezentat la 04.26, iar până la ora 05.48 nu a fost examinată de nici un medic.

Aspectele referitoare la numărul ridicat al persoanelor care se prezintă în UPU în mod nejustificat nu prezintă relevanță din moment ce timpul de preluare este stabilit cu ocazia efectuării triajului. Or, timpul de triaj este de la 0 minute (cel mai grav) până la 240 minute, iar acesta este stabilit de personalul medical. De asemenea, petenta nu a invocat și nici nu a probat o supraaglomerare a unității de primiri urgente de natură a justifica încălcarea timpilor de preluare. În plus, în ipoteza în care ar fi existat o întârziere justificată, art. 59 din OMS nr. 1706/2007 prevede că aceasta trebuia să fie consemnată pe fișa UPU, însă niciuna dintre fișe nu conține observații.

D_____ urmare, instanța constată că în mod corect s-a reținut comiterea contravenției prevăzute de art. 25 alin. 2 lit. a din HG nr. 857/2011.

Cu privire la sancțiunea aplicată, instanța are în vedere dispozițiile art. 21 alin. 3 din O.G. 2/2001 potrivit cărora aceasta se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și *trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite*, ținându-se seama de *împrejurările* în care a fost săvârșită fapta, de *modul* și de *mijloacele de săvârșire* e a acesteia, de *scopul* urmărit, de *urmarea* produsă, precum și de *circumstanțele personale* ale contravenientului.

Prin procesul-verbal i-a fost aplicată petentei sancțiunea amenzii în cuantum de 20.000 lei, minimul prevăzut de lege. Instanța constată că sancțiunea a fost aplicată în mod corect, aceasta fiind proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite. Din moment ce a fost generată o stare de pericol la siguranța pacienților și au fost încălcate dispozițiile legale în privința a două paciente diferite, deci existând deficiențe de organizare, nu se justifică aplicarea sancțiunii avertismentului.

Având în vedere toate aspectele de fapt și de drept reținute, în temeiul art. 34 din OG nr. 2/2001, instanța va respinge plângerea contravențională formulată de petent, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca neîntemeiată plângerea contravențională formulată de petentul S_____ C_____ de Urgență Sf. P_____, având CF xxxxxxx, cu sediul în București, sector 2, _____-342 în contradictoriu cu intimata DSP București , cu sediul în București, sector 1, _____. 14 .

Cu drept de apel in 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria Sector 2.